

RECULL DE PREMSA

**El filòleg Joan Veny, investit doctor *honoris causa*
per la Universitat de València**

25 d'abril de 2008

[Consulta El Butlletí de l'IEC](#)

JOAN VENY, DOCTOR HONORIS CAUSA PER LA UV

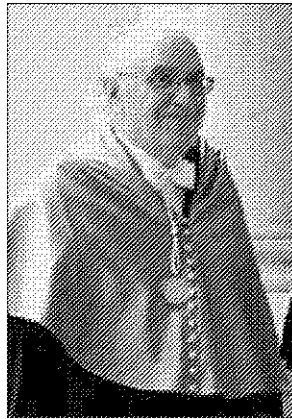

EL TEMPS

Joan Veny.

La Universitat de València ha investit doctor honoris causa el filòleg Joan Veny (Campos, Mallorca, 1932), membre de l'Institut d'Estudis Catalans i "creador de la dialectologia catalana moderna", segons va destacar en l'acte d'investidura el professor de la UV

Emili Casanova, que va destacar que Veny és "l'home de l'atles lingüístic del domini català." "Les paraules no són parets, frontera, sinó pont, diàleg, companyia. I la unitat no està renyida amb la varietat", va apuntar Veny, durant la seva intervenció.

Joan Veny va ser investit ahir doctor 'honoris causa'

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

El filòleg Joan Veny, investit 'honoris causa' a València

Redacció
VALÈNCIA

El filòleg Joan Veny (Campos, Mallorca, 1932), autor del monumental *Atlas lingüístic del domini català*, especialista en dialectologia, edició de textos i història de la llengua i expert en etimologia, va ser investit ahir doctor *honoris causa* per la Universitat de València (UV), acte al qual va assistir Antoni M. Badia i Margarit, mestre seu, i en què el professor Emili Casanova va fer-li la *laudatio*.

En el seu discurs Joan Veny va glossar la riquesa en arcaïsmes del valencià i es va aturar en alguns exemples curiosos: "Si dieu *llonganissa* per al famós embotit, és perquè a Lucània es feia una *lucanica*, esdevinguda *lucanica*, transformada en *longanica* per atracció semàntica de *longus*, perquè l'embotit en qüestió es distingia per la seva forma allargassada".

La sessió acadèmica, presidida pel rector de la UV, Francisco Tomás Vert, també va servir per atorgar el doctorat *honoris causa* al premi Nobel de física Roy J. Glauber, de qui va fer la *laudatio* el professor Jorge Velasco. ■

Un dia d'honor

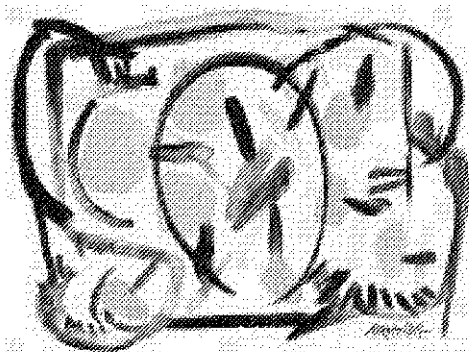

Jaume Corbera

Aquest divendres dia 25 d'abril de 2008 haurà estat un dia honorífic per a la comunitat

mallorquina, un dia mereixedor de passar als annals de l'Illa per a ser recordat. En aquest divendres 25 una de les personalitats més il·lustres de la nostra terra, una personalitat que ha dedicat la seva vida a l'estudi de la nostra llengua, que n'ha descrit al detall els trets que la singularitzen i a la vegada la particularitzen, que n'ha aclarit amb extraordinaris coneixements moltes d'incògnites etimològiques, que l'ha conrada i la dignificada amb una mestria pròpia dels millors artistes de la paraula, aquesta personalitat, dic, haurà vist la seva dedicació i la seva aportació recompensades –tot i que mai ha fet la seva feina cercant recompenses– amb la concessió del Doctorat *Honoris Causa* per la Universitat de València. Qui és aquesta personalitat? Un campaner exemplar: el Dr. Joan Veny i Clar, catedràtic de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona, membre numerari de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, romanista de prestigi internacional. No és la primera vegada que el Dr. Veny és distingit per les institucions: a part de premis diversos per la seva obra, el 1997 va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, el 2001 li va ser concedida la Medalla d'Honor i Gratitude del Consell de Mallorca, el 2004 se li atorgà el Premi Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació i el 2006 va ser anomenat fill il·lustre de Campos, on el col·legi públic duu el seu nom. Però per a una persona que ha fet de l'estudi i de la ciència la seva passió i la seva dedicació

vital no hi ha reconeixement que valgui més que el de la comunitat acadèmica, i aquest és el que li arriba ara oficialment –oficiosament ja el té de fa anys– gràcies a la Universitat de València. Els mèrits de Joan Veny no són realment pocs: una vintena de llibres, més de 300 articles, la direcció en la recerca i en la publicació de *l'Atlas Lingüístic del Domini Català*, la col·laboració a *l'Atlas Linguarum Europae*, la direcció de la recerca catalana per al *Lèxico de los marineros peninsulares...* Però els seus mèrits no són purament intel·lectuals, científics; són també, i molt, cívics i humans, perquè el Dr. Veny no s'ha

estat d'aprofitar els seus escrits per denunciar, quan ho ha cregut oportú, la situació delicada de la llengua o del medi que tanta de matèria li ha proporcionat en les seves investigacions; això sí, sempre amb una elegància i una finura exquisides, ben lluny de proclames agitadores pròpies d'ambient d'exaltació: «Avui, però, les coses (es refereix a la mar) han canviat a causa de diversos factors. La sobrepesca, la contaminació, el canvi climàtic, la regeneració artificial de les platges, la caça submarina, les xarxes de deriva són agents que fan perillar la

continuitat d'aquest bé de la naturalesa. L'amenaça del tresor de la biodiversitat va a la par amb la del lèxic que designa totes aquestes espècies» (*Escrips lingüístics mallorquins*, 2007, pàg. 112). I els seus mèrits humans els hem conegut bé tots aquells a qui ens ha tocat la sort de ser alumnes o, més encara, amics seus: mai ha tengut una negativa per a ningú que li hagi demanat ajuda o consell, mai s'ha mostrat reticent a fer partícip dels seus coneixements aquells que hi han acudit cercant (in)formació, mai no el sentireu parlar malament de ningú, mai no deixarà de socórrer-vos si està en les seues mans. I a aquests extraordinaris mèrits, a totes aquestes qualitats científiques i humanes, hi afegeix el d'artista de la llengua, el de prosista de primera categoria que els nostres crítics literaris encara no han descobert, capaç d'escriure paràgrafs tan lírics i emocionants com aquest, dedicat al seu amic Jaume Vidal Alcover: «I bé, el fet és que ens has deixat. O millor, se t'ens han emportat. Qui? No crec que hagi estat el Déu cristià, bondadós i ple de generositat. Degué ser més aviat un déu pagà, una divinitat mitològica, probablement grega, juganera i egoista, amant de les lletres, que, veient com l'Olimp quedava migrat de poetes i humanistes, et va segrestar per tenir-te de trobador al costat i delectar-se amb la música dels teus versos...» (*Ídem*, pàg. 204-205). La concessió del Doctorat *Honoris Causa* a Joan Veny és certament ben merescuda per a ell, i és un orgull per a tots nosaltres, que tenim la sort de ser-ne conciutadans. Enmig de tanta corruptela, ens dignifica l'honestedat i la senzillesa del savi. Enhorabona, *Mestre!*

Jaume Corbera Pou, professor de la UIB

Esta es la versión caché conservada por **iMente** de <http://www.diaridebalears.com/opinio.shtml?-1+6+201735>.

La caché de **iMente** es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.

Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

Se han resaltado las palabras clave: **institut estudis catalans**

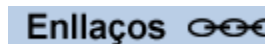
Diari de **Balears** digital

Dimecres, 23 d'abril del 2008. Edició N. 3503

© Grup Serra.

- INDEX**
- ◆ Primera Plana
  - ◆ Local
  - ◆ Espanya
  - ◆ Món
  - ◆ **Opinió**
  - ◆ Esports
  - ◆ Cultura i Societat
  - ◆ Útil i Divers

Cercador

Jaume Corbera

Un dia d'honor

A aquest divendres dia 25 d'abril de 2008 haurà estat un dia honorífic per a la comunitat mallorquina, un dia mereixedor de passar als annals de l'Illa per a ser recordat. En aquest divendres 25 una de les personalitats més il·lustres de la nostra terra, una personalitat que ha dedicat la seva vida a l'estudi de la nostra llengua, que n'ha descrit al detall els trets que la singularitzen i a la vegada la particularitzen, que n'ha aclarit amb extraordinaris coneixements moltes d'incògnites etimològiques, que l'ha conrada i la dignificada amb una mestria pròpia dels millors artistes de la paraula, aquesta personalitat, dic, haurà vist la seva dedicació i la seva aportació recompensades -tot i que mai ha fet la seva feina cercant recompenses- amb la concessió del Doctorat *Honoris Causa* per la Universitat de València. Qui és aquesta personalitat? Un campaner exemplar: el Dr. Joan Veny i Clar, catedràtic de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona, membre numerari de la Secció Filològica de l'**Institut d'Estudis Catalans**, romanista de prestigi internacional. No és la primera vegada que el Dr. Veny és distingit per les institucions: a part de premis diversos per la seva obra, el 1997 va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, el 2001 li va ser concedida la Medalla d'Honor i Gràtitud del Consell de Mallorca, el 2004 se li atorgà el Premi Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació i el 2006 va ser anomenat fill il·lustre de Campos, on el col·legi públic duu el seu nom. Però per a una persona que ha fet de l'estudi i de la ciència la seva passió i la seva dedicació vital no hi ha reconeixement que valgui més que el de la comunitat acadèmica, i aquest és el que li arriba ara oficialment -oficiosament ja el té de fa anys- gràcies a la Universitat de València. Els mèrits de Joan Veny no són realment pocs: una vintena de llibres, més de 300 articles, la direcció en la recerca i en la publicació de *l'Atles Lingüístic del Domini Català*, la col·laboració a *l'Atles Linguarum Europae*, la direcció de la recerca catalana per al *Léxico de los marineros peninsulares* ... Però els seus mèrits no són purament intel·lectuals, científics; són també, i molt, cívics i humans, perquè el Dr. Veny no s'ha estat d'aprofitar els seus escrits per denunciar, quan ho ha cregut oportú, la situació delicada de la llengua o del medi que tanta de matèria li ha proporcionat en les seves investigacions; això sí, sempre amb una elegància i una finura exquisides, ben lluny de proclames agitadores pròpies d'ambient d'exaltació: «Avui, però, les coses (es refereix a la mar) han canviat a causa de diversos factors. La sobrepesca, la contaminació, el canvi climàtic, la regeneració artificial de les platges, la caça submarina, les xarxes de deriva són agents que fan perillar la continuïtat

◆ **Editorial** L'oposició

◆ **Ferran Aguiló**
Informació a comptagotes

Gabriel Florit Brou espès

Joan Riera Sissí

Llorenç Valverde
Des de Beijing

Lluís Maicas Quadern de viatge

Miquel Payeras La pesada creu del PP

Pere Fullana Regalau un llibre

Pere Muñoz
Barraques

◆ **Guillem Frontera**
Com seria si llegíem

◆ **Jaume Simonet i Borràs** No perquè sigui el mal menor hem de dir amén

◆ **Bernat Joan i Marí**
Sant Jordi: una pàtria diferent

◆ **No vagi per dit**
Cremats

◆ **Glosa de Mateu Matas** Empeny Aguirre

◆ **Cartes al director**
A voltes amb El Molinar

Ciutat d'Alcúdia: la nova Urbs Pol·lèntia

avanç

SOLLER

d'aquest bé de la naturalesa. L'amenaça del tresor de la biodiversitat va a la par amb la del lèxic que designa totes aquestes espècies» (*Escrips lingüístics mallorquins*, 2007, pàg. 112). I els seus mèrits humans els hem conegut bé tots aquells a qui ens ha tocat la sort de ser alumnes o, més encara, amics seus: mai ha tengut una negativa per a ningú que li hagi demanat ajuda o consell, mai s'ha mostrat reticent a fer partíceps dels seus coneixement aquells que hi han acudit cercant (in)formació, mai no el sentireu parlar malament de ningú, mai no deixarà de socórrer-vos si està en les seues mans. I a aquests extraordinaris mèrits, a totes aquestes qualitats científiques i humanes, hi afegeix el d'artista de la llengua, el de prosista de primera categoria que els nostres crítics literaris encara no han descobert, capaç d'escriure paràgrafs tan lírics i emocionants com aquest, dedicat al seu amic Jaume Vidal Alcover: «I bé, el fet és que ens has deixat. O millor, se te'ns han emportat. Qui? No crec que hagi estat el Déu cristià, bondadós i ple de generositat. Degué ser més aviat un déu pagà, una divinitat mitològica, probablement grega, juganera i egoista, amant de les lletres, que, veient com l'Olimp quedava migrat de poetes i humanistes, et va segrestar per tenir-te de trobador al costat i delectar-se amb la música dels teus versos...» (*Idem*, pàg. 204-205). La concessió del Doctorat *Honoris Causa* a Joan Veny és certament ben merescuda per a ell, i és un orgull per a tots nosaltres, que tenim la sort de ser-ne conciutadans. Enmig de tanta corruptela, ens dignifica l'honestetat i la senzillesa del savi. Enhorabona, *Mestre* !

Jaume Corbera . Professor de la UIB.

[Versió per imprimir](#) ▶

Adreça: www.diaridebalears.com/opinio.shtml?3503+6+201735

Diari de Balears Tel. +34 971 78 8300
e-mail: master@diaridebalears.com

